[Socialministeren.]
mark, skulde drage Omsorg for, at der blev udstedt Forbud mod Oprettelsen af Arbejdsanvisningskontorer, der mod Betaling eller for Vindings Skyld driver Arbejdsanvisning, og at eventuelle bestaaende Kontorer kun fik Ret til at fortsætte deres Virksomhed under Regeringskontrol, og endelig skulde der træffes Foranstaltninger til deres Afskaffelse saa snart som muligt.

Jeg tror derfor, jeg bliver nødt til at henstille til den ærede Ordfører for Venstre, at hvis man vil være med i dette Arbejde, maa man finde sig i disse „rigoristiske" Bestemmelser; de er ikke mere rigoristiske, end man fra alle Sider har anset for nødvendigt, hvis man skulde komme de Misbrug til Livs, som florerer.

Til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, der fremsatte en saa blodig Udtalelse som, at jeg havde slagtet Funktionærudvalget, vil jeg sige, at da jeg blev Socialminister, fandt jeg to mægtige Udvalg, en Socialkommission og et Socialraad, bestaaende af en forfærdelig Masse Mennesker, der i Løbet af flere Aar..... ...naa, hvorfor skulde jeg efter halvfjerde Aars Forløb begynde at rippe op i dette? men meget havde de ikke faaet udrettet. Jeg troede derfor, der var større Mulighed for at naa til Vejs Ende ved at ophæve disse Udvalg, som jeg kalder det; jeg maa jo finde mig i, om den ærede Ordfører kalder det „slagtede". Men det forhindrer jo ikke, at den ærede Ordfører kan opnaa akkurat det samme gennem Udvalget her ved at tiltræde akkurat det samme, som Funktionærudvalget paa dette Omraade vilde have foreslaaet.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti spurgte dernæst — jeg formoder, at han sigtede til § 1, Stk. 5 —, hvorfor jeg har indsat den Bestemmelse, at de om Forhyring af Skibsmandskab gældende Bestemmelser ikke berøres af Reglerne i nærværende Paragraf. Det skyldes ikke noget Ønske om at stille Funktionærerne indenfor Søetaten daarligere end andre Arbejdere og Funktionærer, det er klart, men det skyldes de særlige Forhold, der altid har bevirket, at man har haft en særlig Lovgivning for Søens Arbejdere. Man kan jo undersøge i Udvalget, om det er muligt at tage dem med her; det er ikke for min Skyld, de ikke er taget med; det er af Hensyn til den særlige Lovgivning, der findes for Søfarten i det hele.

Overfor den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti beklager jeg, at den ærede Ordfører ikke kan tiltræde dette Forslag. Der er jo ingen Mulighed for i Øjeblikket at naa videre end til dette, det formoder jeg da, og den ærede Ordfører vil derfor i dette Tilfælde som i mange andre ved at indtage en saa skarp principiel Holdning, som han indtager her, kun opnaa, at hvis han havde nogen afgørende Indflydelse, vilde Resultatet blive det modsatte af det, han kunde opnaa, nemlig at man ikke fik gennemført et Forslag, der indeholder saa væsentlige Forbedringer som dette. Hvis han overhovedet ønsker at deltage i praktisk politisk Arbejde, tror jeg, den ærede Ordfører kommer til at stemme for de Forslag, som det er muligt at opnaa, og som indeholder væsentlige Forbedringer i Forhold til det bestaaende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren P. Larsen: Jeg vil til den højtærede Minister, som ikke synes, at disse Bestemmelser er ret rigoristiske, sige, at det finder jeg nu, de er. Vort Parti vil forbeholde os vor Stilling, indtil vi i Udvalget har set, hvilket Materiale den højtærede Minister ligger inde med til Paavisning af Misbrug, der har fundet Sted, og af de uheldige Sider ved den hidtil gældende Ordning.

Jeg forstaar ikke, hvorfor den højtærede Minister sætter et „hvis" foran og siger: *hvis* jeg har læst Lovforslagets Bemærkninger. Selvfølgelig har jeg læst Lovforslagets Bemærkninger, og jeg kan sige til den højtærede Minister, at jeg har ikke blot læst Lovforslagets Bemærkninger, men ogsaa Gengivelsen af den Følgeskrivelse, som Handels- og Kontormedhjælperforbundet har sendt den højtærede Minister den 27. Juli 1932, og hvori Handels- og Kontormedhjælperforbundet henleder Ministerens Opmærksomhed paa Ønskeligheden af at faa de private Engageringskontorer nedlagt. Men dette er ikke nok for dette Forbund; Appetitten er større, end Ministerens Kræfter har været i det Lovforslag, der er fremsat.

Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse Slutningsbemærkningen i Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbunds Henvendelse til Ministeren, hvori de ikke alene udtaler deres Tilfredshed med Nedlæggelsen af de private Engageringskontorer, men peger videre fremad, idet de skriver: